

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษา ความรู้ ทักษะคิดต่อเรื่องเพศศึกษา และการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร กับความรู้เรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร กับทักษะคิดต่อเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับทักษะคิดต่อเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร
7. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิด กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร
8. เพื่อศึกษาความต้องการข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษาเพิ่มเติมของผู้ปกครอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ ผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 414 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาจากสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล ความรู้ ทักษะคิด และการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา

ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้น ใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคู่ต่าง ๆ ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 414 คน มีสัดส่วนเพศชาย และเพศหญิงใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท และสถานภาพสมรสส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน

ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษา

สื่อมวลชน

ผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด รองลงมาคือโทรทัศน์ และวิทยุตามลำดับ ส่วนสื่ออินเทอร์เน็ตมีการเปิดรับข่าวสารน้อยที่สุด โดยรวมแล้วผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์การเปิดรับข่าวสารระดับต่ำ

สื่อบุคคล

ผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาจากเพื่อนมากที่สุด ส่วนการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาจากครู/ อาจารย์มีน้อยที่สุด โดยรวมแล้วผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์การเปิดรับข่าวสารระดับต่ำ

สื่อเฉพาะกิจ

ผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาจากนิตยสาร/วารสารมากที่สุด ส่วนการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาจากจดหมายข่าวมีน้อยที่สุด โดยรวมแล้วผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์การเปิดรับข่าวสารระดับต่ำ

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

ผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร มีความรู้เรื่องเพศศึกษาในเรื่องผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากที่สุด ส่วนความรู้ในเรื่องเงื่อนไขการทำแท้งที่ถูกกฎหมายมีน้อยที่สุด โดยรวมแล้วผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร มีความรู้เรื่องเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์ความรู้ระดับปานกลาง

ในส่วนของความสามารถในการใช้ความรู้เรื่องเพศศึกษาสอนบุตร พบว่าผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีความสามารถในการใช้ความรู้เรื่องเพศศึกษาสอนบุตรในเรื่องผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้มากที่สุด ส่วนความสามารถในการใช้ความรู้เรื่องเพศศึกษาสอนบุตรเกี่ยวกับเรื่องเงื่อนไขการทำแท้งที่ถูกกฎหมาย พบว่ามีความสามารถสอนได้น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ทักษะติดต่อเรื่องเพศศึกษา

ผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา ในเชิงบวกในระดับสูง 6 ข้อ โดยเฉพาะหัวข้อที่ผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร เห็นด้วยในระดับสูงมากที่สุดคือบิดามารดา ควรกำชับเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ ผู้หญิงให้รักษาวลสงวนตัว ผู้ชายให้มีความรับผิดชอบและให้เกียรติผู้หญิง ทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาที่เป็นกลาง หรือไม่แน่ใจมีจำนวน 5 ข้อ เช่นไม่แน่ใจว่าเป็นเรื่องเสื่อมเสียถ้าผู้หญิงจะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน ส่วนทัศนคติต่อเรื่องเพศที่เป็นลบ มี 1 ข้อ คือไม่เห็นด้วยที่ว่า การสอนเพศศึกษาให้แก่บุตร จะกระตุ้นให้เกิดการอยากรู้ อยากลอง เป็นการชี้ช่องทางให้บุตรประพฤติผิดได้ง่ายขึ้น การสอนเพศศึกษาจึงเปรียบเสมือนดาบสองคม โดย

รวมแล้วผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่มีทัศนคติเป็นกลาง ๆ

ตอนที่ 5 การสื่อสารเรื่องเพศศึกษา

ผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร มีการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาแก่ลูกในด้านต่าง ๆ คือ

ด้านสังคมวิทยา มีการให้คำแนะนำแก่ลูกไม่ให้เที่ยวกันสองต่อสอง หรือไม่อยู่ในที่ลับตาคนกับเพื่อนต่างเพศมากที่สุด ส่วนการอธิบายถึงความรักและพฤติกรรมทางเพศกับเพศตรงข้ามว่าเป็นธรรมชาติของมนุษย์แต่ให้หลีกเลี่ยงพฤติกรรมรักร่วมเพศมีการสื่อสารน้อยที่สุด

ด้านสุขวิทยา มีการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกซื้อเสื้อผ้า เสื้อชั้นใน กางเกงในที่สะอาดรัดกุม ไม่อับทึบ หรือรัดแน่นจนเกินไปมากที่สุด ส่วนการให้คำแนะนำให้ลูกทำความสะอาดอวัยวะเพศอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะเวลาอาบน้ำควรใช้สบู่ฟองชำระล้างบริเวณต่าง ๆ ของร่างกายให้สะอาดมีการสื่อสารน้อยที่สุด

ด้านชีววิทยา มีการอธิบายว่าการมีประจำเดือนของผู้หญิง แสดงให้รู้ว่ามีโอกาสตั้งครรภ์ได้หากมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด ส่วนการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการมีขนขึ้นบริเวณรักแร้และอวัยวะสืบพันธุ์มีน้อยที่สุด

ด้านจิตวิทยา มีการอธิบายถึงความรักที่ถูกต้องด้วยการสนับสนุนหรือทำให้คนที่เรารักประสบความสำเร็จทั้งด้านการเรียน หน้าที่การงานและชีวิต ไม่ใช่การมีเพศสัมพันธ์มีมากที่สุด ส่วนการอธิบายเรื่องความสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นเรื่องปกติที่พบได้ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการสื่อสารน้อยที่สุด

โดยรวมแล้วผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร มีการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาแก่ลูกอยู่ในระดับปานกลาง

2. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร กับความรู้เรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงว่าการเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษา จากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศศึกษาในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 แต่ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ เช่นเดียวกับการเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อเฉพาะกิจ ที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศศึกษาในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 แต่เป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงว่า การเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษา จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงว่า การเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษา จากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 แต่ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ เช่นเดียวกับการเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อเฉพาะกิจ ที่มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 และเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาในเชิงบวก จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 แต่เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

สมมติฐานที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในเชิงบวก จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 และเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง

สมมติฐานที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงว่า ทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในเชิงบวก จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6 แต่เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

ความต้องการข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาเพิ่มเติมของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความต้องการในการเลือกใช้สื่อ

ผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครมีความต้องการข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด ส่วนความต้องการข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาจากอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ต่าง ๆ มีน้อยที่สุด โดยรวมแล้วกลุ่มผู้ปกครองมีความต้องการข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง

ความต้องการเนื้อหา

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความต้องการข้อมูลเรื่องเพศศึกษา เพื่อที่จะนำมาสอนลูกในประเด็นเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์, ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์แบบปลอดภัย เช่น การใช้ถุงยางอนามัย การใช้ยาคุมกำเนิดมากที่สุด ส่วนประเด็นเรื่องแหล่งที่อยู่ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่สามารถให้ข้อมูลในเรื่องเพศศึกษา และสามารถติดต่อได้สะดวกรวดเร็ว มีน้อยที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 : การเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

การเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษา จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรู้เรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ถ้าผู้ปกครองเปิดรับข่าวสารมาก ก็จะมีความรู้เรื่องเพศศึกษามาก สอดคล้องกับแนวคิดของ ชาร์ล เค แอทกิน (Atkin, 1973) ที่กล่าวว่า “บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมากยิ่งมีหูตากว้างไกล มีความรู้ ความเข้าใจ ในสภาพแวดล้อมและเป็นคนที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์มากกว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย” และแนวคิดของ โรเจอร์ส (Rogers, 1978) ที่กล่าวไว้ว่า “การสื่อสารได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ของผู้รับสาร” ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนโดยเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด ซึ่งอาจเป็นเพราะในปัจจุบัน ปัญหาสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีการนำเสนอทางหนังสือพิมพ์มากกว่าสื่ออย่างอื่น เช่นโทรทัศน์และวิทยุ เนื่องจากโทรทัศน์และวิทยุ ส่วนใหญ่มุ่งให้ความบันเทิงโดยเฉพาะ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ไรท์ (Wright, 1975) ที่กล่าวว่าเป็นเพราะสื่อหนังสือพิมพ์มีการเสนอในรูปของข่าว และที่แจ่มให้เข้าใจถึงสิ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น คือ การเสนอในรูปของบทความ บทบรรณาธิการ ซึ่งมีส่วนอย่างมากที่จะกระตุ้นให้สมาชิกในสังคมตื่นตัวและมีความปรารถนาที่จะนำหัวข้อหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่พบเห็น หรือได้ยินได้ฟังจากสื่อมวลชนมาเป็นประเด็นถกเถียง และยังคงสอดคล้องกับแนวความคิดเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสารของแม็คคอมส์และเบคเกอร์ (Maxwell E. McComb and Lee B. Becker) ซึ่งกล่าวว่า คนเราต้องการรู้เหตุการณ์โดยสังเกตการณ์และติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ จากสื่อมวลชนเพื่อให้รู้เท่าทันต่อเหตุ

การณ์ให้ทันสมัย และรู้ว่าอะไรมีความสำคัญพอที่จะเรียนรู้ อีกทั้งยังต้องการการสื่อสารเพื่อการตัดสินใจ โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน โดยที่ว่าการเปิดรับสื่อมวลชนทำให้บุคคลสามารถกำหนดความเห็นต่อสภาวะหรือเหตุการณ์รอบ ๆ ตัว และคนเรายังต้องการข้อมูลเพื่อประกอบการสนทนาพูดคุยในชีวิตประจำวัน (Discussions) โดยการเปิดรับสื่อมวลชนทำให้บุคคลมีข้อมูลที่น่าไปในการพูดคุยกับคนอื่น

สำหรับสื่ออินเทอร์เน็ต กลุ่มผู้ประกอบการมีการเปิดรับข่าวสารสื่อที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ สามารถใช้แนวความคิดแสวงข่าวสารอธิบายได้ว่า ถ้าผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับคือการที่ได้รับข่าวสารหรือความบันเทิงต่ำกว่าการลงทุนลงแรง เช่นการลงทุนซื้อหาเพื่อให้ได้มา หรือความต้องการใช้ความพยายามที่จะรับรู้ เข้าใจมีมากแล้ว บุคคลก็จะเฉยเมยต่อข่าวสารประเภทนั้น ซึ่งสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น ผู้ใช้สื่อต้องลงทุนซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งมีราคาค่อนข้างสูง และต้องมีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ อีกทั้งสื่ออินเทอร์เน็ตยังไม่แพร่หลายพอ มีใช้อยู่ในวงจำกัด กลุ่มผู้ประกอบการจึงมีการเปิดรับสื่อดังกล่าวน้อย

นอกเหนือจากการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแล้ว การวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ประกอบการมีการเปิดรับข่าวสารจากเพื่อนมากที่สุด ซึ่งสามารถอธิบายด้วยทฤษฎีการสื่อสารระหว่างบุคคลได้ว่าระดับความเหมือนกันของบุคคลสองคนที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในด้านต่าง ๆ เช่น ความเชื่อ ค่านิยม การศึกษา สถานภาพสังคม ความชอบ จะทำให้การสื่อสารเกิดขึ้นได้บ่อยครั้งมีประสิทธิภาพและเป็นไปด้วยความราบรื่น เมื่อผู้ร่วมสื่อสารมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ความสัมพันธ์ทางสังคมจะใกล้ชิดกันมากขึ้นระหว่างบุคคลที่มีอาชีพและการศึกษาเหมือนกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ โรเจอร์ส (Rogers, 1973) ที่ได้สรุปความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันของคู่สื่อสารและระดับความใกล้ชิดของคนคู่สื่อสารไว้ว่าระดับความใกล้ชิดของคู่สื่อสารจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเหมือนกันของคู่สื่อสาร และการสื่อสารกับเพื่อนจะมีประสิทธิภาพสูงเพราะลักษณะการสื่อสารเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลแบบไม่ผ่านสื่อใด ๆ หรือแบบเห็นหน้ากันโดยตรงฉะนั้นจึงสามารถแสดงปฏิริยาตอบสนองต่าง ๆ ได้ทันทีทันควัน และเป็นปฏิริยาตอบสนองที่เราสามารถรับรู้ได้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 มากกว่า ส่วนครู/อาจารย์ที่โรงเรียนนั้น ผลวิจัยพบว่าผู้ประกอบการมีการเปิดรับข่าวสารต่ำ ซึ่งอาจเป็นเพราะอายุของบุตรซึ่งอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นวัยที่พ่อแม่ไม่จำเป็นต้องเดินทางไปส่งที่โรงเรียน อีกทั้งโรงเรียนส่วนใหญ่จัดให้มีกิจกรรมที่ผู้ประกอบการและครูมีโอกาสได้พบกันเพียงปีละครั้ง ซึ่งผู้ประกอบการอาจจะคิดว่าเพียงพอแล้วและบางครั้งผู้ประกอบการก็ยังไม่มีความพบครูได้ ซึ่งอาจเป็นช่วงเวลาที่ต้องทำงาน เนื่องจากปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่บีบรัด เพราะจากรายได้ต่อเดือนของบิดามารดาที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ถือว่าไม่สูงมากนักกับการดำรงชีวิตในเมืองใหญ่อย่าง

กรุงเทพมหานคร ทำให้บิดามารดาต้องให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นหลัก ส่งผลให้โอกาสในการติดต่อพูดคุยกับครู/อาจารย์มีน้อยกว่า

ส่วนสื่อเฉพาะกิจ พบว่ามีการเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากนิตยสาร/วารสารมากที่สุด ทั้งนี้เพราะนิตยสารแจกมีการใช้สีสันเพื่อการดึงดูดใจ ภาพประกอบของนิตยสารสามารถอธิบายเนื้อเรื่องให้สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น อีกทั้งนิตยสาร/วารสารไม่ต้องเสนอในรูปแบบข่าวสด หรือเหตุการณ์ปัจจุบัน อาจเสนอในรูปแบบสารคดีความรู้ได้ จึงเหมาะที่ใช้เผยแพร่ความรู้เฉพาะเรื่องได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อัดัมส์ (Adams, 1971) ที่กล่าวถึงสื่อเฉพาะกิจว่า สื่อเฉพาะกิจจัดว่ามีความสำคัญต่อการเผยแพร่วรรณกรรมและข่าวสารข้อมูล เพราะสื่อเฉพาะกิจจัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งโดยเฉพาะ การใช้สื่อเฉพาะกิจเป็นการให้ความรู้และข่าวสารที่เป็นเรื่องราวเฉพาะอย่าง โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้แน่นอน

เมื่อพิจารณาโดยรวม ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครมีระดับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับต่ำ โดยที่การเปิดรับข่าวสารโดยรวมของสื่อมวลชนอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสื่อมวลชนมีการลงข่าวหรือเผยแพร่เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาเฉพาะในกรณีที่เป็นข่าวครึกโครม ซึ่งมักจะมีเป็นบางครั้งเท่านั้น ทำให้กลุ่มผู้ปกครองมีการเปิดรับสารไม่ต่อเนื่อง สามารถใช้ทฤษฎีการสื่อสารมวลชนมาอธิบายได้ว่า จุดอ่อนของการสื่อสารมวลชนนั้นคือไม่มีความคงทนถาวร กระตุ้นความสนใจของประชาชนได้เป็นพัก ๆ แล้วก็หายไป ทำให้ประชาชนมีการเปิดรับในช่วงสั้น ๆ นอกจากนั้นบุคคลยังคาดหวังที่จะได้รับความสนุกสนานมากกว่ารับข่าวสารที่เสนอปัญหา หรือความทุกข์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องหนักเรื่องเครียด ส่วนการเปิดรับสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อบุคคลอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำเช่นกัน ซึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศศึกษาเป็นบางครั้ง กลุ่มเป้าหมายจึงไม่ได้มีการหยิบยกประเด็นในข่าวสารเรื่องเพศศึกษามาพูดคุยสื่อสารกันมากนัก ด้วยเหตุผลการลงข่าวที่ค่อนข้างจำกัด และไม่ต่อเนื่องของสื่อมวลชนดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ในส่วนของสื่อเฉพาะกิจพบว่าการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำเช่นกัน อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองมีเวลาน้อยลงที่จะติดตามอ่านจากสื่อ และการประชาสัมพันธ์ในเรื่องดังกล่าวจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ยังมีน้อยมาก

สอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิภรณ์ สุวรรณดี (2538) เรื่องการเปิดรับสาร ความรู้ ทัศนคติต่อการทำแท้งของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การเปิดรับสารจากสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้เรื่องการทำแท้ง

จากผลการวิจัยพบว่า ระดับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ของผู้ปกครองอยู่ในระดับต่ำเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 414 คน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาในระดับต่ำถึง 252 คน คิดเป็นร้อยละ 60.9 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาอยู่ใน

ระดับที่ต่ำ จึงทำให้ระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ค่าสหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นความสัมพันธ์ตามที่กล่าวมาแล้ว จึงเป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

สมมติฐานที่ 2 : การเปิดรับข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

การเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษา จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มผู้ปกครองยังมีการเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษา จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา อาจเกิดจากสาเหตุแรก คือผู้ปกครองมีการเปิดรับข่าวสารในเรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจาก เนื้อหาข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ ในปัจจุบันเป็นการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมากกว่าถูกนำเสนอในรูปแบบของบทความ หรือการให้ความรู้ในรูปแบบอื่น ๆ จึงมีผลด้านการให้ข่าวสาร (to inform) มากกว่าการเสริมสร้างหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติ อีกทั้งการเผยแพร่ในรูปสารคดีความรู้เรื่องเพศศึกษาที่แท้จริงยังมีน้อย และมีการเผยแพร่อย่างไม่ต่อเนื่อง และยังไม่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเพียงพอ ผู้ปกครองจึงได้รับข่าวสารดังกล่าวเพียงเล็กน้อย ทำให้ประสิทธิผลในการที่จะปลูกฝังทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษายังไม่ดีพอ จึงเป็นไปได้ว่า เมื่อมีการเผยแพร่ข่าวสารอย่างไม่เพียงพอ และไม่ต่อเนื่องจึงไม่ก่อให้เกิดผลตามแนวความคิดของซิมบาโด (Zimbardo, 1991) ที่กล่าวถึงด้านการเสนอข่าวสารซ้ำ ๆ (Repetition of Message) ที่เสนอไว้ในทฤษฎีเกี่ยวกับ Familiarity ไว้ว่า เมื่อมีการเสนอข่าวสารอย่างต่อเนื่อง จะก่อให้เกิดความสนใจ ความเข้าใจ และการยอมรับ ซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอนสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในที่สุด นอกจากนี้อาจจะเนื่องมาจากประสิทธิภาพของสื่อที่ผู้ปกครองเปิดรับบ่อยที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ ไม่สามารถที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ฝังรากลึกได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของโรเจอร์สและชูเม็กเกอร์ (Rogers and Shoemaker, 1971) ที่กล่าวไว้ว่า สื่อมวลชนมีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ไม่ฝังรากลึกเท่านั้น และโจเซฟ ที แคลปเปอร์ (Joseph T. Clapper, 1968) ได้กล่าวไว้ว่า อิทธิพลของการสื่อมวลชนต่อบุคคลในสังคม เป็นเพียงแรงเสริมหรือสนับสนุนในกระบวนการโน้มน้าวใจต่อความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีอยู่แล้ว การที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้จึงต้องอาศัยปัจจัยอื่น ๆ ไปช่วยสนับสนุนด้วย

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญใจ ผลิเจริญสุข (2539) ที่ว่า การสื่อสารในครอบครัว กับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

การรับรู้ข่าวสารจากโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันการใช้ยาบ้า

สมมติฐานที่ 3 : การเปิดรับข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

การเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผู้ปกครองที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาในปริมาณมาก จะมีการสื่อสารในเรื่องเพศศึกษาสูงไปด้วย จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตรา ธนสารเสณี (2541) ศึกษาเรื่องการสื่อสาร ความรู้ ทัศนคติและทักษะการปฏิเสธสิ่งเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเสพติด มีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อทักษะการปฏิเสธสิ่งเสพติด

สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณี โพธิ์ศรี (2535) เรื่องการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของผู้ปกครองนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ปริมาณการเปิดรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์

ดังนั้น การเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษามาก นำไปสู่การมีข้อมูลหรือรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับเพศศึกษามาก จึงทำให้มีวัตถุประสงค์ คือข้อมูลความรู้ไปสื่อสารต่อได้เป็นอย่างดี อีกประการหนึ่ง การเปิดรับข้อมูลข่าวสารยังเป็นประโยชน์ในการนำเรื่องราวหรือประเด็นข้อมูลข่าวสารไปเป็นเรื่องที่จะสนทนาต่อไป

สมมติฐานที่ 4 : ความรู้ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาในระดับสูงจะมีทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาในเชิงบวกมากตามไปด้วย

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมของโรเจอร์สและชูเมคเกอร์ (Rogers and Shoemaker อ้างใน เสถียร เขยประทับ, 2528) ที่กล่าวว่า ถ้าจะให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อนวัตกรรมใด ๆ ต้องมีการให้ความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมนั้นแก่ประชาชน ซึ่งเมื่อประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดมาก ๆ แล้วย่อมจะทำให้มีทัศนคติต่อเรื่องนั้นดีขึ้นด้วย ดังเช่นผู้ปกครองได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ทำให้ผู้ปกครองได้ทราบถึงความสำคัญ และประโยชน์ของการสอนเรื่องเพศศึกษา จึงทำให้ผู้ปกครองเกิดทัศนคติที่ดี

นอกจากนี้แล้ว แมคกายร์ (W.J. McGuire, 1969) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. การใส่ใจ (Attention)
2. การเข้าใจ (Comprehension)
3. การยอมรับ (Yeilding)
4. การจดจำได้ (Retention)
5. การกระทำ (Action) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ในขั้นตอนที่ 2 คือ การเข้าใจ (Comprehension) นั้น ต้องเกิดจากความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นเสียก่อน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าความรู้เป็นปัจจัยหนึ่งในการเสริมสร้างความเข้าใจและความตระหนักในเรื่องนั้น ๆ อันนำไปสู่การเสริมสร้าง หรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปในเชิงบวกหรือลบในที่สุด

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซิมบาร์โด และคณะ (Zimbardo, Et al., 1977) กล่าวว่า องค์ประกอบของทัศนคติมี 3 ส่วนคือ

1. ด้านความรู้ ความนึกคิด (Cognitive Component)
2. ด้านความรู้สึก (Affective Component)
3. ด้านพฤติกรรม (Behavior Component)

โดยเฉพาะองค์ประกอบด้านความรู้ ความนึกคิดนั้น เป็นส่วนที่เป็นความเชื่อความตระหนักของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไป หากบุคคลมีความรู้หรือความคิดว่าสิ่งใดดี ก็มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น การเปลี่ยนแปลงทัศนคติขึ้นอยู่กับความรู้ คือ ถ้ามีความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติก็จะมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่สอดคล้องกับความรู้ความเข้าใจนั้น ๆ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรภรณ์ สุวรรณดี (2538) เรื่องการเปิดรับสาร ความรู้ และทัศนคติต่อการทำแท้งของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการทำแท้งมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการทำแท้ง

สมมติฐานที่ 5 : ความรู้ มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีความรู้ในระดับสูงเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา จะมีการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาสูงด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

ตามแนวคิดของเบอร์โล (Berlo) กล่าวว่า การสื่อสารทำให้เกิดผล 3 ประการคือ

1. ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ (Knowledge) ของผู้รับสาร
2. ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Attitude) ของผู้รับสารที่มีต่อสิ่งที่ได้รับรู้ ซึ่งทัศนคตินี้เองที่จะก่อให้เกิดการกระทำตามมา
3. ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมที่แสดงออก (Practice)

การเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 ประเภทนี้ จะเกิดขึ้นในลักษณะต่อเนื่อง กล่าวคือ เมื่อผู้รับสารได้รับสารก็จะทำให้เกิดความรู้ เมื่อเกิดความรู้ขึ้น ก็จะไปมีผลทำให้เกิดทัศนคติขั้นสุดท้าย คือ การก่อให้เกิดการกระทำ ดังที่ โรเจอร์ส (Rogers, 1973) กล่าวถึงการสื่อสารว่า

การสื่อสาร คือ กระบวนการที่ความคิด ข่าวสารถูกส่งจากแหล่งสารไปยังผู้รับสาร ด้วยเจตนาจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางประการของผู้รับสาร โดยที่ผลของการสื่อสารทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง 3 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงความรู้ (Knowledge) ทัศนคติ (Attitude) และพฤติกรรมของผู้รับสาร (Practice)

และแนวคิดของ ซิมบาร์โด (Zimbardo, 1977) ที่กล่าวว่า การเปลี่ยนทัศนคติขึ้นอยู่กับความรู้ คือ ถ้ามีความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติก็จะมีการเปลี่ยนแปลง และเมื่อทัศนคติเกิดการเปลี่ยนแปลงจะมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามมา ฉะนั้นการที่บุคคลเกิดการยอมรับที่จะปฏิบัติสิ่งใดจำเป็นต้องให้บุคคลนั้นมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวอย่างถ่องแท้เสียก่อน

สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณณี โพธิ์ศรี (2535) เรื่องการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของผู้ปกครองนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ความรู้เรื่องโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์

สมมติฐานที่ 6 : ทักษะมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครอง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

ทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีทัศนคติเชิงบวกมากต่อเรื่องเพศศึกษา จะมีการสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาสูงขึ้นด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของโรเจอร์ส (Rogers, 1978) ซึ่งกล่าวว่า ทัศนคติเป็นดัชนีชี้ว่าบุคคลนั้นคิดหรือรู้สึกอย่างไรต่อสิ่งรอบข้างตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ โดยทัศนคตินั้นจะมีรากฐานมาจากความเชื่อ ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมในอนาคต ทัศนคติจึงเป็นการสื่อสารภายในบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากการรับรู้ อันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อ ๆ ไป

แนวคิดของนอร์แมน เอล มูน (Norman L. Munn, 1971) กล่าวว่า ทัศนคติคือความรู้สึกและความคิดเห็นที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอดังใด ๆ ในทางที่ยอมรับหรือปฏิเสธ ซึ่งส่งผลให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาสนองตอบด้วยพฤติกรรมอย่างเดียวกันหมด

แนวคิดของ เดวิด เบอร์โล (David K. Berlo) กล่าวว่า การสื่อสารที่สำเร็จผลนั้น นอกจากบุคคลนั้นมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ มากพอที่จะสื่อสารแล้ว ยังต้องมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องนั้น ๆ ด้วย ถ้าบุคคลไม่มีความเชื่อ ความศรัทธา สอดคล้องกับเรื่องที่ตนรู้ ก็จะไม่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวความรู้นั้นต่ออย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น คนที่ไม่เชื่อในโทษพิษภัยของบุหรี่ จะไม่สามารถทำการรณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่ได้อย่างสัมฤทธิ์ผล เป็นต้น

สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณีย์ โพธิ์ศรี (2535) เรื่องการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของผู้ปกครองนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ทัศนคติเรื่องโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์

ดังจะเห็นได้ว่า การที่ผู้ปกครองมีทัศนคติที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา เป็นการชี้ให้เห็นว่าผู้ปกครองในเขตกรุงเทพมหานคร อาจมีความพร้อมที่จะสนองตอบต่อการพัฒนาทัศนคติ และพฤติกรรมสื่อสารในเรื่องเพศศึกษาในอนาคต อันจะส่งผลให้เกิดการแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษา คุณภาพชีวิตดีขึ้น และนำสังคมไปในทางที่ดีขึ้นได้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยพบว่า สื่อมวลชนที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารมากที่สุด และมีความต้องการเลือกใช้ในการถ่ายทอดเรื่องเพศศึกษามากที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ ดังนั้น ในการวางแผนสื่อควรมีการส่งเสริมหรือปรับปรุงการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ให้มากขึ้น มีการนำเสนอข่าวสารในเรื่องเพศศึกษาในคอลัมน์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสุขภาพและการสาธารณสุข ควรมีบทความเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาสอดแทรกเป็นระยะ ๆ ให้ข้อมูลในด้านสุขอนามัยทางเพศ เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่าง ๆ และการป้องกัน และปัญหาการมีควมสัมพันธ์ทางเพศ โดยให้มีการเสนอข่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ควรมีการเผยแพร่โดยใช้สื่อโทรทัศน์ และวิทยุด้วย ทั้งนี้เพราะเป็นสื่อที่ในครอบครัวมีครอบครองอยู่แทบทุกครัวเรือน ทำให้ง่ายต่อการเปิดรับ และเนื้อหาของรายการต่าง ๆ อาทิเช่น รายการคลินิกรัก รายการตอบปัญหาชีวิตและสุขภาพ ก็มีการพูดถึงเรื่องเพศศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้ควรขอความร่วมมือให้ทางรายการนำเสนอประเด็นเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา และมีการสอดแทรกเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาเพิ่มขึ้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า สื่อบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสาร และให้ความเชื่อถือในการพูดคุยเรื่องเพศศึกษามากที่สุด ได้แก่ เพื่อน ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาให้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องเพศศึกษาให้แก่กลุ่มผู้ปกครองด้วยกันให้มากยิ่งขึ้น เพื่อจะได้มีข้อมูลเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องชัดเจน และนำมาถ่ายทอดกับเพื่อน ๆ ของตน แต่อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า สื่อบุคคลได้แก่ ครู/อาจารย์ในโรงเรียนนั้น พบว่า ผู้ปกครองมีการพูดคุย แลกเปลี่ยนข่าวสารเรื่องเพศศึกษาด้วยน้อยที่สุด ซึ่งในสิ่งที่ควรจะเป็น ผู้ปกครองและครู/อาจารย์ในโรงเรียน ควรจะมีการประสานร่วมมือกันกับผู้ปกครองในการสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียน เพื่อจะได้ร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้น ดังนั้น ภาครัฐได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข ควรจะได้มีการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้ปกครอง และครู/อาจารย์ ได้มีการพบปะ พูดคุย และแลกเปลี่ยนความรู้ในด้านเพศศึกษาให้มากขึ้น

3. ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจนั้น ผู้ปกครองมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาจากนิตยสารมากที่สุด ดังนั้น ในการผลิตสื่อ ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับสื่อประเภทนิตยสารมากขึ้น นอกจากนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดทำเอกสารทางวิชาการ เช่น จุลสาร แผ่นพับ หรือโบรชัวร์เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาเผยแพร่ให้แก่ประชาชนทั่วไป เพื่อเพิ่มความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาแก่บุคคลทั่วไปให้มากขึ้น

4. จากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเงื่อนไขการทำแท้งที่ถูกกฎหมาย การทำแท้งเถื่อน และผลจากการทำแท้งเถื่อนในระดับต่ำ ดังนั้น ควรมีการเผยแพร่กฎหมายเรื่อง การทำแท้งแก่กลุ่มเป้าหมายให้มากขึ้น นอกจากนี้กระทรวงสาธารณสุขควรจัดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้คำปรึกษาปัญหาทางเพศศึกษากับผู้ปกครองอย่างทั่วถึง ผู้ปกครองสามารถมาขอรับบริการด้วยตนเองได้สะดวก

5. การวิจัยพบว่าทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา และการสื่อสารในเรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น ภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงควรนำเสนอประเด็นข่าวสาร ปัญหาเรื่องเพศศึกษาให้มีความน่าสนใจและสอดคล้องกับสภาพสังคมที่เป็นอยู่ เพื่อที่จะเพิ่มพูนความรู้ สร้างทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศศึกษาให้แก่กลุ่มเป้าหมายมากขึ้น อันจะเป็นผลให้เกิดการสื่อสารในเรื่องเพศศึกษาในกลุ่มเป้าหมายมากขึ้นด้วย

6. ผลการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการด้านเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่ผู้ปกครองต้องการนำมาสอนลูก พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความต้องการข้อมูลในประเด็นเรื่อง การป้องกัน การตั้งครรภ์, ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์แบบปลอดภัย เช่น การใช้ถุงยางอนามัย การใช้ยาคุมกำเนิด มากที่สุด ดังนั้น ในการนำเสนอประเด็นข่าวสารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงควรสอดแทรกความรู้ในเรื่องดังกล่าวให้ได้ครอบคลุมมากที่สุด เนื่องจากในปัจจุบัน ค่านิยมในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไป การให้ความรู้ประเด็นดังกล่าวข้างต้นแก่ผู้ปกครองเพื่อนำไปสอนแก่ลูก จึงถือเป็นวิธีการป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมในระยะยาวได้เป็นอย่างดี

7. ในส่วนของความคิดเห็นของผู้ปกครองบางส่วนที่เห็นว่าไม่เหมาะสมที่พ่อแม่จะสอนเรื่องเพศแก่ลูกนั้น ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการนำเสนอข่าวสารข้อมูลเรื่องเพศศึกษาเพิ่มขึ้น เพราะเมื่อผู้ปกครองได้อ่านข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษา เพื่อตอบสนองความสงสัยและเพื่อสร้างความรู้ให้กับตนเองแล้ว ความรู้ที่ได้นั้นจะนำไปสู่การพัฒนาทางทัศนคติ ที่จะส่งผลกระทบต่อให้ผู้ปกครองมีความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้อง และควรมีการนำเสนอข่าวสารแบบตอกล้ำ เพื่อสนับสนุนแนวความคิดเรื่องเพศศึกษาที่เหมาะสมให้คงทนถาวรต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ หากมีการทำวิจัยเป็นเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึก (Depth Interview) ก็จะเป็นงานที่น่าสนใจ และมีประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จะมีความละเอียดลึกซึ้ง ซึ่งถูกต้องชัดเจนมากขึ้น สำหรับในกรณีการวัดทัศนคติซึ่งเป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก การพูดคุยหรือการสื่อสารระหว่างบุคคลจะสามารถเจาะประเด็นได้มากกว่าการแจกแบบสอบถาม

2. เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีผู้ปกครองในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีโอกาสเข้าถึงสื่อมวลชนได้สูง จึงสมควรที่จะได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบกับประชาชนในพื้นที่อื่น ๆ และขยายไปตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศต่อไป เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง และเป็นแนวทางในการเลือกใช้สื่อในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับความต้องการข่าวสารของผู้รับสาร เพื่อมุ่งสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์

3. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาที่มีอยู่ในสื่อสารมวลชนว่ามีเนื้อหาไปในด้านใด ถูกต้องหรือไม่ เพื่อเป็นการตรวจสอบหน้าที่การให้ความรู้ของสื่อสารมวลชน

4. ควรทำการศึกษาวิเคราะห์รูปแบบ และแนวทางในการให้ความรู้และทัศนคติเรื่องเพศศึกษาในสถานศึกษา เพราะถือเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาที่มีความใกล้ชิดกับตัววัยรุ่นมาก เพื่อจะได้นำผลการวิจัยที่ได้มาประยุกต์ใช้จริงภายในโรงเรียนต่อไป